

[Wilhelm]

praktisk taget ikke. Det centrale i åbningstalen er, at regeringen udtrykker sin selvtilfredshed med sine hidtidige »resultater«, med den vedtagne augustplan for opretholdelse af en arbejdsløshed på mindst 160.000, foreløbig frem til 1981, at regeringen mener, vi skal affinde os med en arbejdsløshed af denne størrelsesorden, og derfor ikke stiller eller bebuder nye forslag, og at regeringens mest ambitiøse politiske forhåbninger knytter sig til fortsatte politiske forlig med de samme partier og efter helt de samme retningslinjer som de allerede gennemførte kriseforlig, 10 på striben gennem de sidste 3½ år med de resultater, jeg netop har skitseret.

I oversigten over regeringens planer er der områder, som springer i øjnene på grund af den gabende tomhed, og omvendt er der bebudet ting og sager, som burde have været skrinlagt.

Den gabende tomhed viser sig først og fremmest over for hovedproblemet: massearbejdsløsheden. Regeringen er tilfreds med de allerede trufne aftaler om opretholdelse af 160.000 arbejdsløse og stiller derfor ikke nye forslag på dette område. Det er kendsgerningen, og noget tyder på, at den tale, som den socialdemokratiske ordfører i går fik forkastet, var mere i overensstemmelse med kendsgerningen end den, han nu holdt. Ifølge Politiken i dag blev talen forkastet, fordi den indeholdt for meget kaffegrums og for lidt om arbejdsløshedsproblemet. Den er så i natens løb blevet rettet op ved en masse forløjede sludder, som står i skærende kontrast til regeringens faktiske planer og politik. Vi må skelne mellem væsentligt og uvæsentligt, sagde hr. Erling Olsen, og det allervigtigste, sagde han, er arbejdsløshedsproblemet – som imidlertid efter regeringens planer opretholdes på det samme høje niveau mange år frem i tiden. Det kan være, det er udtryk for det, der hævdes at være den nye teori, man diskuterer blandt socialdemokratiske økonomer, den såkaldte frostvæsketeori. Det ville være interessant, om hr. Erling Olsen ville fortælle os lidt om, hvad denne geniale frostvæsketeori består i.

Af andre gabende huller i regeringsoplægget kan jeg nævne: de 40.000 boliger, som nu er et uopfyldt løfte igennem flere år, er der intet forsøg på at realisere. Der er ikke antydning af forsøg på at rette den misgerning, man begik ved fyring af 5.000 personer, for-

trinsvis helt unge medhjælpere, på daginstitutionerne, til skade for børnenes sikkerhed og udviklingsmuligheder. Her kunne gøres noget imod arbejdsløsheden, specielt endda ungdomsarbejdsløsheden og kvindearbejdsløsheden. Merudgifterne er som bekendt praktisk taget nul, men regeringen vil end ikke gøre et forsøg i den retning. Nedskæringerne på folkeskolen over undervisningstiden og klassekvotienterne har medført, at der i de kommende år vil være 6.000–8.000 arbejdsløse folkeskolelærere. Det ville således være en meget begrænset merudgift at tilbageføre standarden til niveauet før nedskæringerne, men ikke ét ord herom i regeringens planer.

Tilsvarende gælder for de øvrige dele af den offentlige sektor: ikke antydning af en ny vurdering af de arbejdsløshedsskabende rationaliseringsplaner f. eks. i postvæsenet og i DSB, som blev udklækket efter kapitalens krav under højkonjunkturen, og som nu dumstædigt fastholdes under arbejdsløsheden.

Eller hvad mon nettobesparelsen er ved de aktuelle nedskæringer f. eks. på rigshospitalet? Det skal nok vise sig, at det faktiske regnestykke dér er lige så afslørende, som det er for daginstitutionerne.

Boligproblemerne, som i det kommende år bliver et hovedområde, om ikke for lovgivningen, så for forberedelsen af lovgivningen, der skal være klar om senest 1½ år, giver regeringen end ikke antydning af svar på. Ejerlejlighederne: her dropper man beslutningen fra den socialdemokratiske kongres for nylig og siger: hvis det skulle vise sig Det har allerede vist sig. Fadæserne ruller ud over hele landet hver eneste dag, og så siger man: hvis det skulle vise sig, at vi ikke strammede nok

Miljøproblemerne skyder regeringen fra sig. Den lovrevision, som skulle finde sted i denne samling, og som de seneste mange sager – ikke bare de nedgravede gamle forsynelser, men også det fortsatte svineri, som f. eks. Glud & Marstrand-sagen demonstrerer – viser behovet for, vil regeringen i alt væsentligt udsætte. Det bliver ikke med VS' gode vilje.

Energi politik er der ikke forsøg på at få hold på. De tilfældige ikke-målerettede tilskudsordninger fortjener ikke en sådan betegnelse.